

У складу са чл.3. став 1. Одлуке о изменама и допунама Пословника Владе Републике Србије (“Службени гласник РС“ бр.113/04) даје се

МИШЉЕЊЕ:

Образложение НАЦРТА Закона о ветеринарству, који је Савету за регулаторну реформу привредног система доставило на мишљење Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде РС НЕ САДРЖИ анализу ефекта у складу са чл. 34. став 2. тачка 5. Пословника Владе Републике Србије.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ:

Савету за регулаторну реформу привредног система је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде РС доставило на мишљење НАЦРТ Закона о ветеринарству, са Образложењем које садржи одељак V под насловом: „Анализа ефекта“, у коме се овјашњавају разлози одређених решења која предвиђа Нацрт закона, међутим исти одељак не садржи анализу ефекта које ће предложена решења евидентно имати на развој привреде и статус предузетника.

Наиме, чланом 8. став 1. Нацрта закона прописано је да се ветеринарском делатношћу може бавити искључиво правно лице, не и предузетник. Ово решење није у складу са чланом 11. став 1. Нацрта закона где је остављена могућност да ветеринарску апотеку води предузетник. Закон о здравственој заштити у члану 15а такође предвиђа могућност да предузетник води лекарску или стоматолошку ординацију. Обрађивач прописа није образложио потребу да искључи могућност да предузетник води ветеринарску ординацију. Имајући у виду тренутну ситуацију, требало је анализирати ефекте предложенih измена. Било је једноставно утврдити висину трошкова које ће предузетници који обављају ветеринарску делатност имати у поступку оснивања правних лица за обављање те делатности. С друге стране, требало је анализирати разлоге због чега је неопходна промена њиховог статуса. Тачније, требало је утврдити које су то користи које ће донети пружање услуга у оквиру правних лица, у односу на пружање услуга од стране предузетника. Напомињемо да је предузетник целокупном својом имовином одговара за обавезе настале у поступку пружања услуга, док друштва са ограниченој одговорношћу, као најчешћа форма организовања привредних друштава, одговара искључиво својим капиталом, а лице које пружа услуге ветеринар не би одговарао својом имовином за грешке у обављању делатности.

Члановима 8, 12-14 и 22-24, прописано је да се правна лица и предузетници који обављају ветеринарску делатност уписују или у регистар правних лица или у регистар предузетника које води Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Насупрот томе, Закон о регистрацији привредних субјеката предвиђа да је Регистар привредних субјеката јединствена централна електронска база података о привредним субјектима, укључујући и предузетника, за целу територију Републике Србије. Предложеним решењем уводи се паралелни регистар, а привредни субјекти излажу дуплим трошковима регистрације свог пословања у два одвојена регистра. Обрађивач прописа је морао анализирати ефекте оваквог решења, тачније, коју ће то цену имати за привредне субјекте, а које користи за друштво и да ли користи оправдавају процењене трошкове. Такође је

требао да предочи које је друге опције разматрао за постизање циља коме тежи. Наиме, уколико је чак и оправдан захтев за издавање претходне сагласности за обављање одређене делатности, да ли је таква регистрација могла да се спроводи у оквиру Агенције за привредне регистре или је неопходно да се исти посао региструје на два различита места.

Напомињемо и да је решење предвиђено чланом 12. и чланом 22. Нацрта да се предузетници, односно правна лица који обављају послове ветеринарске апотеке односно ветеринарску делатност, не могу уписати у регистар без решења министра о испуњености услова за обављање делатности у супротности са чланом 6. Закона о привредним друштвима и са чланом 11. Закона о приватним предузетницима, где је предвиђено да се услови за обављање делатности проверавају у поступку редовног инспекцијског надзора, осим ако се не ради о делатностима опасним и штетним по здравље људи и животну средину. Међутим, и у тим случајевима се провера испуњености услова не врши пре регистрације, већ пре отпочињања обављања делатности.

У том смислу треба преиспитати и решења прописана чланом 14. и 24. Нацрта закона.

Нацрт закона и члановима 72-80 прописује вођење регистра објекта за узгој и држање животиња и производњу производа животињског порекла и хране животињског порекла, као и обавеза обележавања и евидентирања животиња (члан 84-92). У анализи ефекта је закључено да ће се увођењем виших стандарда у овој области омогућити извоз на тржиште Европске уније. Евидентно је да су користи од таквих решења велике, а може се рећи и суштинске. Обрађивач прописа ипак није проценио колике ће то трошкове проуровоковати индивидуалним пољопривредним произвођачима, и како ће ти трошкови бити распоређени, те како ће ти трошкови бити уграђени у цену пољопривредних производа и да ли ће таква цена бити конкурентна са ценом других земаља у региону. Анализа ефекта прописа се управо врши да би се од више разматраних опција за решавање конкретног проблема, изабрала опција која ће уз најмање трошкова произвести највеће користи. Из анализе ефекта коју је доставио обрађивач, као ни из целог образложења Нацрта закона, не може се видети да ли је таква анализа приликом израде прописа вршена.

Напомињемо да у складу са чланом 34. став 2. тачка 5. Пословника Владе Републике Србије, одељак образложења „разлози за доношење акта“, мора посебно да садржи:

- одређење проблема који акт треба да реши,
- циљеве који се доношењем акта постижу,
- анализу о томе које су друге могућности за решавање проблема разматране изузев доношења акта, и
- зашто је доношење акта најбоље за решавање проблема;
Такође одељак «анализа ефекта акта» мора да садржи следећа објашњења:
 - на кога и како ће највероватније утицати решења предложена у акту,
 - који су трошкови које ће примена акта изазвати грађанима и привреди, посебно малим и средњим предузећима,
 - да ли су позитивни ефекти доношења акта такви да оправдавају трошкове,

- да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију,
- да ли су све заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о акту и
- које ће мере током примене акта бити предузете да би се остварили разлози доношења акта.

Ако обрађивач сматра да образложение акта не треба да садржи анализу ефекта акта, дужан је да то посебно образложи.

Имајући у виду наведено, мишљења смо да образложение **Напрта закона о ветеринарству НЕ САДРЖИ АНАЛИЗУ ЕФЕКАТА** у складу са чланом 34. став 2. тачка 5. Пословника Владе Републике Србије, **иако је таква анализа била потребна.**

У Београду, 03. јун 2005. године

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА
др Предраг Бубало

